

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/1781

af 25. november 2020

om ændring af forordning (EU) 2016/1139, for så vidt angår fiskerikapacitetsreduktion i Østersøen og af forordning (EU) nr. 508/2014, for så vidt angår endeligt ophør med fiskeriaktiviteter for fartøjer, der fisker efter torsk i den østlige del af Østersøen, torsk i den vestlige del af Østersøen og sild i den vestlige del af Østersøen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 ⁽³⁾ opstiller en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen («den flerårige plan for Østersøen»). Den flerårige plan for Østersøen skal gennemføre den økosystembaserede fiskeriforvaltningstilgang for at sikre, at fiskeriets negative indvirkninger på det marine økosystem minimeres. Den skal være i overensstemmelse med Unionens miljølovgivning, navnlig med målsætningen om at opnå en god miljøtilstand i havmiljøet senest i 2020, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF ⁽⁴⁾.
- (2) Bestemmelserne i den flerårige plan for Østersøen vedrørende vedtagelsen af detaljerne for gennemførelsen af landingsforpligtelsen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽⁵⁾, i EU-farvande i Østersøen bør også finde anvendelse på atlantisk laks (*Salmo salar*), hvad angår undtagelsen begrundet i høj overlevelseshastighed.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 31.3.2020, s. 10.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.11.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.11.2020.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 (EUT L 191 af 15.7.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

- (3) Ifølge den videnskabelige vurdering, som det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) har udført, er mange arter og habitater i Østersøen ikke i god tilstand. De årlige næringsstofftilførsler overstiger stadig de regionalt aftalte mål i den centrale del af Østersøen, Skærgårdshavet og Den Finske Bugt. Næringsstofkoncentrationerne er fortsat relativt høje, ligesom omfanget af dybhavsområder med ringe eller ingen ilt fortsat er relativt stort. Mængden af forurenende stoffer er fortsat høj i forhold til de fleste europæiske have. Denne generelle miljøsituation påvirker fødenettets funktionalitet, mindsker robusthed og modstandsdygtighed over for yderligere miljømæssige ændringer og reducerer mulighederne for socioøkonomiske fordele, herunder fiskerimuligheder.
- (4) Tilbagegangen for torsk (*Gadus morhua*) i den østlige del af Østersøen er blevet kædet sammen med nævnte situation. Ifølge ICES lider bestanden af torsk i den østlige del af Østersøen under en ikkebæredygtigt lav biomasse som følge af en kombination af faldende rekruttering, begrænset tilgængelighed af byttedyr, miljøfaktorer og ændringer i økosystemet — såsom iltsvind, højere temperatur eller forurening — der fører til en høj naturlig dødelighed, som er ca. tre gange så høj som fiskeridødeligheden, og en alt for høj fiskeridødelighed i betragtning af bestandens tilstand. Biomassen af torsk i handelsstørrelse i den østlige del af Østersøen er i dag på det laveste niveau, der er observeret siden 1950'erne. Desuden skønnede ICES, at gydebiomassen for torsk i den østlige del af Østersøen vil forblive under referencepunktet for bæredygtighed på mellemlangt sigt (indtil 2024), selv uden at der fiskes overhovedet, og anbefalede derfor nulfangst i sin rådgivning om bestanden for 2020.
- (5) Den flerårige plan for Østersøen kræver at der, når den videnskabelige rådgivning tyder på, at en bestand er truet, træffes afhjælpende foranstaltninger, herunder reduktion af fiskerimulighederne og særlige bevarelsesforanstaltninger, og at disse foranstaltninger skal suppleres med alle andre passende foranstaltninger. Afhjælpende foranstaltninger kan omfatte indstilling af det målrettede fiskeri efter den pågældende bestand og en tilstrækkelig reduktion af fiskerimulighederne. Valget af foranstaltninger skal træffes i overensstemmelse med situationens art, alvor, varighed og hyppighed.
- (6) På grundlag af bestandsvurderingen for torsk i den østlige del af Østersøen vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2019/1248 ⁽⁶⁾, der forbød EU-fiskerifartøjer at fiske efter torsk i ICES-underafsnit 24, 25 og 26 indtil den 31. december 2019. Dette forbud har haft en betydelig indvirkning på den østlige Østersøregion, navnlig på den lille sektor for ikkeindustrielt fiskeri. Det har også haft indvirkning på fiskeriet i den vestlige del af Østersøen.
- (7) Rådets forordning (EU) 2019/1838 ⁽⁷⁾ fastsætter en nødvendig og hidtil uset reduktion på 92 % af fiskerimulighederne for 2020 i forhold til 2019 for torsk i den østlige del af Østersøen og begrænser udnyttelsen af den samlede tilladte fangstmængde (»TAC«) til kun bifangster. Målrettet fiskeri efter denne bestand er derfor ikke tilladt. Fiskeri med henblik på videnskabelige undersøgelser er tilladt for at følge udviklingen i bestandens biomasse. Da der i ICES-underafsnit 24 hovedsagelig forekommer torsk i den østlige del af Østersøen, er udnyttelsen af TAC'en for torsk i den vestlige del af Østersøen i underafsnit 24 også blevet begrænset til bifangster af torsk.
- (8) De fiskerflåder, der i øjeblikket er afhængige af torsk i den østlige del af Østersøen, har ikke mulighed for at fiske efter andre bestande som et alternativ. Det skønnes, at en udligning af de økonomiske tab som følge af fiskestoppet for torsk i den østlige del af Østersøen ville kræve yderligere fangster af andre arter på omkring 20 000 ton. Med forordning (EU) 2019/1838 indføres imidlertid betydelige reduktioner for andre bestande for 2020, navnlig for torsk i den vestlige del af Østersøen med en reduktion på 60 %, og for sild (*Clupea harengus*) i den vestlige del af Østersøen med en reduktion på 65 % for den vestlige bestand og på 27 % i Den Botniske Bugt.
- (9) Analyser viser, at de flådesegmenter, der er mest afhængige af torsk i den østlige del af Østersøen, omfatter mere end 300 fartøjer, navnlig trawlere og garnfartøjer i Litauen, Letland og Polen og i mindre grad i Danmark og Tyskland. Disse flådesegmenter har en betydelig socioøkonomisk betydning, svarende til ca. 20 % og 50 % af den respektive nationale flåde i Litauen, Letland og Polen, udtrykt i fuldtidsækvivalenter. Kun et mindretal af flådesegmenterne synes at være tilstrækkeligt robuste til at overleve et fiskestop på kort sigt, men ikke på mellemlangt eller langt sigt. Resten oplever allerede trange kår, der vil blive forværret af fiskestoppet, eller vil få deres rentabilitet fuldstændig

⁽⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1248 af 22. juli 2019 om foranstaltninger, der tager sigte på at mindske en alvorlig trussel mod bevarelsen af bestanden af torsk (*Gadus morhua*) i den østlige del af Østersøen (EUT L 195 af 23.7.2019, s. 2).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EU) 2019/1838 af 30. oktober 2019 om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen og om ændring af forordning (EU) 2019/124, for så vidt angår visse fiskerimuligheder i andre farvande (EUT L 281 af 31.10.2019, s. 1).

udhulet. Kvoteudnyttelsen for torsk i den østlige del af Østersøen har allerede været under 60 % i mange år, faldt yderligere til 40 % i 2018 og var endnu lavere i 2019; kvoteudnyttelsen var indtil Kommissionens hasteforanstaltninger trådte i kraft i midten af juli 2019 19 %, hvilket afspejler det biologiske problem inden for dette fiskeri. Eftersom torskebestanden i den østlige del af Østersøen selv ikke på mellemlangt sigt forventes genoprettet til et sundt niveau, vil der være en vedvarende strukturel ubalance i de pågældende flådesegmenter, som berettiger en omstrukturering af flåden.

- (10) En omstrukturering af flåderne skal ske i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1380/2013, som pålægger medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til at justere deres flåders fiskerikapacitet i forhold til deres fiskerimuligheder over tid under hensyntagen til tendenserne og baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning med målsætningen om at opnå en stabil og vedvarende balance mellem disse to. For at nå nævnte målsætning skal medlemsstaterne senest den 31. maj hvert år fremsende en rapport til Kommissionen, hvor balancen mellem deres flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder vurderes. Hvis vurderingen tydeligt viser, at fiskerikapaciteten ikke reelt modsvarer fiskerimulighederne, skal den berørte medlemsstat udarbejde en handlingsplan, der indarbejdes i dens rapport, for de flådesegmenter, hvor der er en identificeret strukturel overkapacitet.
- (11) De berørte medlemsstater erklærede i forbindelse med den politiske enighed i Rådet af 15. oktober 2019 om fangstbegrænsninger i Østersøen for 2020, at de, såfremt de har behov for at reducere flådens fiskerikapacitet for at håndtere de negative socioøkonomiske konsekvenser af nedgangen i fiskeriet, vil forelægge Kommissionen en handlingsplan i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1380/2013. Den 17. oktober 2019 anerkendte de berørte medlemsstater også, at det i betragtning af behovet for at reducere flådens fiskerikapacitet er vigtigt at undgå offentlig støtte til investeringer i yderligere fiskerikapacitet. Medlemsstaterne bør til enhver tid have mulighed for at indsende deres årlige rapporter om fiskerikapacitet og fiskerimuligheder eller ændringer af nævnte rapporter til Kommissionen med henblik på at indføre eller ændre en sådan handlingsplan.
- (12) Fiskerikapacitetsniveauerne for medlemsstater, der gennemfører foranstaltninger til endeligt ophør i flådesegmenter, som fisker efter torsk i den østlige del af Østersøen, torsk i den vestlige del af Østersøen eller sild i den vestlige del af Østersøen (»de tre berørte bestande«), bør ikke overstige de gennemsnitlige fiskerikapacitetsniveauer for fartøjer med fiskerimuligheder for de tre berørte bestande i årene 2015 til 2019. Disse fiskerikapacitetsniveauer bør reduceres, når der udtages fartøjer med offentlig støtte, med henblik på at genoprette de tre berørte bestande. Disse medlemsstater bør sikre, at fartøjer fra andre flådesegmenter ikke kan overføres til de flådesegmenter, der fisker efter nogen af de tre berørte bestande, ved ikke at omfordele fiskerikapaciteten til disse fartøjsgrupper før fem år efter datoen for udtagning eller før den berørte bestand har ligget over $MSY B_{trigger}$ i en periode på tre år, alt efter hvad der indtræffer først. Med henblik på at sikre, at fiskerikapacitetsniveauerne ikke overstiges, bør medlemsstaterne underrette Kommissionen om deres indledende fiskerikapacitetsniveau og eventuelle ændringer heraf.
- (13) I betragtning af den alvorlige tilstand i de tre berørte bestande, bør medlemsstaterne forbedre overvågningen af og kontrollen med fartøjer med en bifangstkvote for torsk i den østlige del af Østersøen eller med fiskerimuligheder for torsk i den vestlige del af Østersøen eller sild i den vestlige del af Østersøen. Desuden bør den tærskelmængde, over hvilken et fiskerifartøj er forpligtet til at sende forhåndsmeddelelse af landing og til at lande sin fangst et bestemt sted, nedsættes til 250 kilogram for torsk i den østlige del af Østersøen og torsk i den vestlige del af Østersøen.
- (14) Forordning (EU) 2016/1139 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (15) ICES foretog en analytisk vurdering af bestanden af torsk i den østlige del af Østersøen, men kunne opgave hverken intervaller for fiskeridødelighed eller forskellige referencepunkter på grund af mangel på nødvendige data. Dataindsamling bør derfor forbedres.
- (16) Indtil den 31. december 2017 var det muligt i kraft af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (»EHFF«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 ⁽⁸⁾, at anvende endeligt ophør med fiskeriaktiviteter som et værktøj til at mindske identificeret strukturel overkapacitet. Hvor medlemsstaterne identificerede en strukturel ubalance, kunne de i den resulterende handlingsplan i henhold til forordning (EU) nr. 1380/2013 således anføre endeligt ophør med fiskeriaktiviteter som en måde at opfylde handlingsplanens mål.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

- (17) For at afbøde de yderst skadelige socioøkonomiske konsekvenser for fiskerisamfund og fiskerivirksomheder som følge af den vedvarende og negative miljøsituation i Østersøen og de deraf følgende alvorlige reduktioner af fiskerimulighederne og i betragtning af de særlige foranstaltninger, der er fastsat i den flerårige plan for Østersøen, bør der være offentlig støtte til rådighed til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ved ophugning af fiskerfartøjer, så medlemsstaterne kan opfylde målene i deres handlingsplaner i henhold til forordning (EU) nr. 1380/2013 og mindske eventuelle strukturelle ubalancer identificeret i de berørte flådesegmenter. Forordning (EU) nr. 508/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed for at genindføre støtte til endeligt ophør for fartøjer i de berørte flådesegmenter.
- (18) For at sikre, at den strukturelle tilpasning af flåden i Østersøen sker i overensstemmelse med de bevarelsesmål, der er fastsat i den flerårige plan for Østersøen, bør støtte til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ved ophugning af fiskerfartøjer i de berørte flådesegmenter være strengt betinget af overholdelse af forordning (EU) nr. 1380/2013 og de specifikke fiskerikapacitetslofter for de berørte flådesegmenter.
- (19) I betragtning af det skrøbelige økosystem i Østersøen bør støtten til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ikke ydes til ombygning af fiskerfartøjer til andre aktiviteter end erhvervsfiskeri, såsom rekreativt fiskeri, som kunne have en skadelig indvirkning på økosystemet. Derfor bør støtten kun ydes til ophugning af fiskerfartøjer.
- (20) Forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsætter, at den fiskerikapacitet, der svarer til de fartøjer, der er udtaget med offentlig støtte, ikke skal erstattes. Endvidere fastsætter samme forordning, at tilgangen af ny fiskerikapacitet i flåden uden offentlig støtte skal udlignes med forudgående udtagning af fiskerikapacitet uden offentlig støtte af mindst samme omfang.
- (21) Eftersom der kan ydes støtte i henhold til forordning (EU) nr. 508/2014 indtil udgangen af 2023, bør den sidste årlige rapport om gennemførelsen af det operationelle program forelægges senest den 31. maj 2024. Forordning (EU) nr. 508/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (22) I betragtning af den ringe økonomiske situation for EU-fiskerfartøjer, der er stærkt afhængige af de tre berørte bestande og behovet for at sikre, at der kan ydes støtte fra EHFF til disse fartøjers endelige ophør med fiskeri i 2020, bør denne forordning på grund af den hastende karakter træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2016/1139

I forordning (EU) 2016/1139 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»3. Denne forordning fastsætter også detaljerne for gennemførelsen af landingsforpligtelsen i EU-farvandene i Østersøen for atlantisk laks (*Salmo salar*) i ICES-undersøen 22-32.«

2) I artikel 7, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Med hensyn til atlantisk laks begrænses de delegerede beføjelser, som Kommissionen tillægges i henhold til første afsnit til de foranstaltninger, der er omhandlet i nævnte afsnit, litra a).«

3) Følgende kapitel indsættes:

»KAPITEL VI A

FISKERIKAPACITETSREDUKTION

Artikel 8a

Fiskerikapacitetsreduktion for torsk i den østlige del af Østersøen, torsk i den vestlige del af Østersøen og sild i den vestlige del af Østersøen

1. Medlemsstater, der har vedtaget en handlingsplan i overensstemmelse med artikel 22, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 for flådesegmenter, som omfatter fiskerfartøjer, der fisker efter torsk i den østlige del af Østersøen, torsk i den vestlige del af Østersøen eller sild i den vestlige del af Østersøen (»de tre berørte bestande«), kan gennemføre foranstaltninger til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter i overensstemmelse med artikel 34 i forordning (EU) nr. 508/2014.

2. Støtte til foranstaltninger omhandlet i stk. 1 ydes kun, hvis handlingsplanen som omhandlet i stk. 1 fastsætter specifikke fiskerikapacitetsreduktionsmål for fiskerfartøjer med fiskerimuligheder for en eller flere af de tre berørte bestande.

3. Medlemsstaterne kan til enhver tid fremsende eller ændre deres årlige rapport omhandlet i artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 med henblik på at indføre eller ændre deres handlingsplan.

4. Det samlede fiskerikapacitetsloft i en medlemsstat, der gennemfører foranstaltninger til endeligt ophør som omhandlet i denne artikels stk. 1, reduceres med en mængde af samme størrelse som den fiskerikapacitet, der svarer til de fiskerfartøjer, der udtages med offentlig støtte i overensstemmelse med artikel 22, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 og artikel 34, stk. 5, i forordning (EU) nr. 508/2014.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen samtlige nedgange i medlemsstaternes fiskerikapacitetslofter i de rapporter, der skal forelægges i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

6. Medlemsstater, der gennemfører foranstaltninger til endeligt ophør som omhandlet i stk. 1, meddeler Kommissionen det årlige gennemsnit for årene 2015 til 2019 af den samlede fiskerikapacitet for alle fiskerfartøjer, der har fået tildelt fiskerimuligheder for en hvilken som helst af de tre berørte bestande. Endvidere meddeler medlemsstaterne Kommissionen den samlede fiskerikapacitetsmængde, der er udtaget for fiskerfartøjer, der har fået tildelt fiskerimuligheder for en hvilken som helst af de tre berørte bestande.

7. Medlemsstater, der gennemfører foranstaltninger til endeligt ophør som omhandlet i stk. 1, sikrer, at fiskerikapaciteten for fiskerfartøjer, der har fået tildelt fiskerimuligheder for en hvilken som helst af de tre berørte bestande, ikke overstiger den årlige gennemsnitlige fiskerikapacitet, der er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med stk. 6, ved ikke at omfordele fiskerikapacitet til nogen af nævnte fartøjsgrupper før fem år efter datoen for udtagning, eller før den berørte bestand har ligget over $MSY_{B_{trigger}}$ i en periode på tre år, alt efter hvad der indtræffer først.«

4) Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»1. Uanset artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder den deri fastsatte forhåndsmeddelelsespligt anvendelse på førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på otte meter eller derover og med mindst 250 kilogram torsk eller to ton pelagiske bestande om bord.«

5) Artikel 14, litra a), affattes således:

»a) 250 kilogram torsk«.

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 14a

Kontrol med fangster af torsk i den østlige del af Østersøen, torsk i den vestlige del af Østersøen, og sild i den vestlige del af Østersøen

Medlemsstaterne forbedrer overvågningen af og kontrollen med fartøjer med en bifangstkvote for torsk i den østlige del af Østersøen eller med fiskerimuligheder for torsk i den vestlige del af Østersøen eller sild i den vestlige del af Østersøen.«

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) nr. 508/2014

I forordning (EU) nr. 508/2014 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 34 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Hvad angår torsk i den østlige del af Østersøen, som omhandlet i Artikel 1, stk. 1, litra b) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 (*), refererer de to kalenderår, der henvises til i nærværende stykke, første afsnit, litra a) og b), dog til 2017 og 2018.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 (EUT L 191 af 15.7.2016, s. 1).«

b) Stk. 4, affattes således:

»4. Støtte i henhold til denne artikel kan ydes indtil den 31. december 2017, medmindre foranstaltninger til endeligt ophør vedtages med henblik på at opfylde målsætningerne i følgende flerårige planer:

- a) den flerårige plan for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af demersale bestande i det vestlige Middelhav, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 (*)
- b) den flerårige plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, oprettet ved forordning (EU) 2016/1139, for så vidt angår fartøjer, der fisker efter torsk i den østlige del af Østersøen, torsk i den vestlige del af Østersøen eller sild i den vestlige del af Østersøen, som fastsat i artikel 8a i forordning (EU) 2016/1139.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1).«

c) Stk. 4a, affattes således:

»4a. Udgifter i forbindelse med foranstaltninger til endeligt ophør, der vedtages med henblik på at opfylde målsætningerne i forordning (EU) 2019/1022, er berettigede til støtte fra EHFF fra den 16. juli 2019.

Udgifter i forbindelse med foranstaltninger til endeligt ophør, der vedtages med henblik på at opfylde målsætningerne i forordning (EU) 2016/1139, navnlig artikel 8a, er berettigede til støtte fra EHFF fra den 1. december 2020.«

d) Stk. 6, første afsnit, affattes således:

»6. Uanset stk. 1 kan støtte gives til endeligt ophør af fiskeriaktiviteter uden ophugning, forudsat at fartøjerne ombygges til andre aktiviteter end erhvervsfiskeri. Nævnte undtagelse gælder ikke for støtte, der ydes i henhold til stk. 4, litra b).«

2) Artikel 114, stk. 1, affattes således:

»1. Senest den 31. maj 2016 og senest den 31. maj hvert af de følgende år indtil 2024 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af det operationelle program i det foregående kalenderår. Den rapport, der forelægges i 2016, skal dække kalenderårene 2014 og 2015.«

Artikel 3

Ikkrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. november 2020.

På Europa-Parlamentets vegne
D. M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
M. ROTH
Formand